

МАТИЦА СРПСКА И ЛЕТОПИС НАСТАЛИ СУ ПРЕД 125 ГОДИНА

Који смо рођени Војвода, вочимо позивал да
поглавичамо: "Културни континуитет од 125 година!" И тако смо још чак набројали,
да токомо: "Такво књитецно писмо има у Петровац, Јаривач да је био и у Јонконги Спек-
татор." На овим паметно спасенутим пропетима у манастиру од Светог Ђорђа, Петре и
Вукаша до Новога Света и Срема, и викимо свој званичар и себе, Текстујемо у Петри
Матичном дому у Н. Срему - књиговодствав о којима величбинама које су склоповате ни-
зваве народне ауторе и најверну жену. Викимо први кагијом Матичним, у тим годишњим
скупштинама, као првога по начину и четвороводства из Чатимајшија, из Гргетега, и Куз-
мограда. Викимо скромној Јојакину ботељкног и ученог архимандриту Џичатовачком.
На кулима чест да је то точкоја худог војничанства који у својој честији ступе у кнезе-
нију врије из бечких сплета. А у сподни, викимо и чујемо свеће, испросимоје раз-
них поклонаца, београ исплаче не узиму. И стиче се замути. Но тихо у себи говоримо:
који је то био бележански београ. Но ако београ, где је, од тогног
господства и бележства, прави чистички позивци за ову објекту прву стручевену
уметност? И гдјемо је монументална библиотека, најстарија централна српска
библиотека, гдје се једном позади историји из Новога Села и даје прву, начини.
Годинамо је почеоје постојању највиших аутора, знака, и бољевности. Да ће би-
ће познане и почетачки укућници, београ распоређених библиотека, где ће бити
у Београду, а не иза Шегрота, Беле и пустиве по потонији... А звр није и Београдско
познанство, а Француске и Британске имају познану. Имају потпуно познане и те-
зве брекетно културне вредности. А Београд је и више још по многу чину познато:
после револуције уважиоју се, расмотренији, по библиотекама и чистите
тима највиши мозаки. Али француске и Британске имају центре, где се затоне грави-
чнога рата никада не тасе, где апстракција сисука пролукти, там коју стварају.
дитософ
Добро је писао Вернера Реса: "Апстракција је тој која ствара, али она је извон-
сваке моћи." А Београд је усек снојних познатничких мозака центар, авто - што је
друго и друго био расправски илјада и расправник викија зато што је непрестано изво-

крава, лоста порушен, пушмански нанишанен.

Огласмо за историјским позориштем за фрескава барања и стражнике за слободу и за културу за гужвава иниција, се објавље ставне. Пра, усугуба, наше је Сава, љависа час не делиши ништа; заједно набијамо жалер у тубоку наше јевреј — ходеши једнако до краја већати ти скупи темељ! — огласмо у сећање на је су гве велика божја божјата једно свише, па нам често покварите да са Јелом Костићем држимо на то спце: "Убио те живи Бог!" ^и једнако се једнако ником правдати сваким именују мутних снова и сваким величе јаве... Рагатито се. Отправите специјјалним типови наших ческоглава са којима смо ишти у екстазе. Из лаче у твој је ^{обе} злобније и злакије. Када је победник међу првима: мами наука, чиновничост, роге друге чиновничости, склипи ^и Баччански да може јависа га низија порогија и у Београду и у Надалу, музике се прекидају као море, ^{пословније} ^{запас} корови су ^{певаче}. Јакотва покреће културни амбиције у Војводини чватаза се у екстремној ситуацији војводачкој ^и везесачкој. Не-ко те експе читају Бејеје Фависиса Бекоча, који је мукот и сјајно пишво о екстремним ситуацијама. И нека те експе пишу биографије и монографије војводачске. Истичнати су ласкави најмноги и човјечачији, ^{који} је о сумњастим речима имена кога и имено шта-ако о песништву, имамо већ у прошности ^{изложијети} ако о прилик и неочекуто о скуноме хумору имамо кога и имамо шта-ако је о роману реч имамо га, историјски и прујтвено сјајно захваћена и уметнички беспрекогане ^{изложијети} бас у пост седам првих година.

Културна је у континуитету, али она је и у интенситету. За че континуитет именујемо гарантну чињеницу: 125 година непрекинутог ^{изложијети} континуитета ^{изложијети} напора. Интенситет вије увек поиставља континуитет. Ол чега је живео континуитет? Ол сме га чиновничански, од слича чиновничких. Не него од једине јаке прве у карактеру: ^{изложијети} од врсте оплемењености. Оплемењен човек познаје се по томе што тражи да остави благородан траг у животу. Они верни и свесни првчимарачи не чијте и чврстоше нису увек те текстове читали ^{изложијети} библиотека у Н.Саду библиотека приватних кућа, галерији и музеји будаши у Војводини свакоје саки о благородном трагу уметња и чиновничкој заповишава. Сајеном свештенику је постаја чиноска књиге и часописи: грбови ^{изложијети}

свет, имајући тројни на првом месту, неминично су у објективном војводинском са-
вону превати чистите и покварене их. — По познате грађанске хирике у Војводини,
занатија и економа — није у њој много чистике, али је и то благородан
траг културних напора. — По првотворни манири и репрезентација куће, често од
већег стања комични, [види Стерију и Срема,] али су то благородни трагови у
животијасији. — Летопис, некав такав био у гори, некаква свесим стеб — траже га људи
као гасонију и понос: уз певни прогрес или уз покончиреност, како ћеће и да и
Летопис и годишња скупштина Матице српске. Мужчињи континуитет, још мужнији интен-
ситет, али благородни неко симе није им дајаке да матичну. Веће или горе времена
у Војводини, понеко се никоје није испуштао... Бројјени Летопис из прошлог го-
дине јоносићи су кујанко и постече и добро писане чланке о интенситету честите
нога карактера у Матици и у Летопису. Позитивне све у свакема — начито се усред
записности бавије независност — в паражна и кука романтика, како је посигао
бобре и плавајуће песме патријараха је срце материје. Негативе ипак, патеначни
кучеви, тип беснога гиподолина и тиха трагедија гакога гospodstva. "Прокартас
ем кућу и никоговај, неспрједниче!" Не свирај! Прокарташ уно ходу, и Матицу спи-
сах! "А че јму света тога нијуга благородна тенденција: — [имајући]
новоселени ѕмокују синова, пратитељици су Летопис. Нијујек имао Летопис пуну
сердук чвјутајућих писана. Његом није помагао Летопис. Са Јаном Ђокатони-
ћем се Матица размисла, Јанчић и Костић су били интенситет, али не и континуи-
тет. Зајд, највеће попршено књижевна фигура, олговорно и благородно је
бешено и с Летопису.

Кад се стамбеније жиче и опште, тако и стамбенија
Матице и Летопис побуђују у дик и сцену и спроводе своје чистачком својим у
будуће времена. Ауструм по програму и судима, ова свечаност Матичине није пир,
неко трошак и преузимање спроводе у поступима, — [имајући]. Савреме раж-
не акции, јасно савистиче посетите су у јачу олговорност у тежа спроваде.
Какво време и да буровито тако мирно нико не може знати, али скита оно Матице и
обеју и усврђују број. Јубилетна Матичина, благочена културно подизајна и
таквих времена већ, она је бавјак на броју. Штитичнијих зависности је честите

остаје сасвим само зависност од степена и крепчине у културном животу и праву
 Вајводине. Културнима је он ~~М.Сара~~ начини центар ~~Београд~~ него један од
 центара Чугоставије. Као култура пусти крупно ковчеље она престаје зависити
 и од континуитета и од интенситета она је онда у бићу. Треба показати и пока-
 зивати да у Војводини има благоволјан траг од ствари отчешћености, благоволјан
 траг у бићу свога тамошњег ~~нашег~~ света.

Исидора Ђаковић

Исидора Ђаковић